

Udskriftsdato: 20. december 2025

KEN nr 9654 af 13/12/2022 (Gældende)

Udlændingenævnets afgørelse af 13. december 2022 – Tidsubegrænset opholdstilladelse – Inddragelse - Beskæftigelseskravet

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: ERH_2023_26

Udlændingenævnets afgørelse af 13. december 2022 – Tidsubegrænset opholdstilladelse – Inddragelse - Beskæftigelseskravet

Udlændingenævnets afgørelse af 13. december 2022 – Tidsubegrænset opholdstilladelse – Inddragelse - Beskæftigelseskravet

Udlændingenævnet stadfæstede i december 2022 afgørelse om inddragelse af tidsubegrænsede opholdstilladelse til en statsborger fra Pakistan.

Sagens faktiske omstændigheder:

I juli 2015 fik ansøgeren tidsubegrænsede opholdstilladelse. På baggrund af oplysningerne fra Indkomst, Skattestyrelsen og Udbetaling Danmark inddrog Udlændingestyrelsen i maj 2020 ansøgerens tidsubegrænsede opholdstilladelse, da styrelsen fandt, at ansøgeren i juli 2015 ikke opfyldte betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, og at den tidsubegrænsede opholdstilladelsen var opnået på baggrund af svig. Udlændingestyrelsen lagde vægt på, at ansøgeren på tro og love oplyste i ansøgningsskemaet i januar 2015, at hun havde været i fuldtidsbeskæftigelse i mere end 3 ud af 5 år forud for indgivelsen af ansøgningen, og at det fremgik af oplysningerne fra Skattestyrelsen og Udbetaling Danmark, at den oplyste beskæftigelse ikke var reel, og der var ændrede indberetninger og nulstillet indkomst fra flere af de steder, hvor ansøgeren oplyste at have arbejdet.

Udlændingenævnets afgørelse:

” Udlændingenævnet finder, at ansøgerens tidsubegrænsede opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, med rette er blevet inddraget, idet den tidsubegrænsede opholdstilladelse af juli 2015 var opnået ved svig, jf. udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 1.

Udlændingenævnet har lagt afgørende vægt på, at Skattestyrelsen har slettet lønindberetninger samt at Udbetaling Danmark har genopkrævet barselsdagpenge, som lå til grund for Udlændingestyrelsens beregning ved vurderingen af, om ansøgeren opfyldte betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at det udtrykkeligt fremgik af ansøgerens afgørelse om tidsubegrænset opholdstilladelse af juli 2015, at hun kan miste sin ret til at opholde sig i Danmark, hvis det viser sig, at grundlaget for opholdstilladelsen var urigtigt (svig), ligesom hun ved sin underskrift af januar 2015 erklærede på tro og love, at oplysningerne, som hun indgav i sin ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, er korrekte.

Udlændingenævnet har desuden lagt vægt på, at ansøgeren i sin ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse oplyste følgende om sin beskæftigelse; at hun havde haft ordinær fuldtidsarbejde hos virksomhed A i perioden fra august 2012 til december 2012 med en ugentlig arbejdstid på mere end 30 timer, hos virksomhed B i perioden fra januar 2013 til maj 2013 med en ugentlig arbejdstid på mere end 30 timer, hos virksomhed C i perioden fra juni 2013 til november 2014 på fuldtid, inklusiv barselsorlov, hos virksomhed D i perioden fra december 2014 på fuldtid, samt at hun var selvstændigt erhvervsdrivende

hos virksomhed E i perioden fra 1. august 2010 til 15. marts 2012 med en ugentlig arbejdstid på mere end 42 timer. Vedlagt ansøgningen var bl.a. en kopi af ansættelseskontrakt som servicekoordinator hos virksomhed D med virkning fra december 2014, en kopi af årsopgørelse for 2010, 2011, 2012, samt en kopi af årsrapport for virksomhed E for 2010, 2011 og 2012.

Det er indgået i grundlaget for Udlændingenævnets vurdering, at ansøgeren til støtte for klagen har anført, at Udlændingestyrelsen under behandlingen af ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse i 2015 ikke havde taget stilling til, at hun var selvstændig erhvervsdrivende i perioden fra februar 2011 til marts 2012 og til hendes ansættelse hos virksomhed F i perioden fra august 2012 til december 2012, som kan sidestilles med fuldtidsbeskæftigelse.

Udlændingenævnet finder imidlertid, at disse forhold ikke kan føre til en ændret vurdering, idet ansøgeren ikke dokumenterede, at hendes arbejde som selvstændig erhvervsdrivende kan sidestilles med lønarbejde på fuld tid eller deltidsbeskæftigelse. Det fremgik af virksomheds A årsrapport for 2010, at lønninger var 0 kr., for 2011 – negativ 278.264 kr., for 2012 – 0 kr., ligesom det fremgik af ansøgerens årsopgørelse 2010, at hendes lønindkomst var 25.447 kr., i 2011 – 0 kr., i 2012 – 256.565 kr., i 2013 – 241.190 kr. uden dokumentation for reelle arbejdstimer i perioden fra august 2010 til marts 2012.

Udlændingenævnet skal yderligere bemærke, at ifølge offentligt tilgængelige oplysninger fra CVR-registreret er virksomheden E, en enkeltmandsvirksomhed, som blev stiftet i juli 2010 og ophørte i marts 2012.

Udlændingenævnet henviser herved til udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at en udlænding skal meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af en ansøgning, herunder dokumentation for arbejde i form af fx årsopgørelser, ansættelseskontrakter, lønsedler, årsopgørelser mv.

Udlændingenævnet finder yderligere, at det fremgår i eIndkomst, at indberetninger fra virksomhed F for perioden fra august 2012 til december 2012 er uden indberettede løntimer, ligesom lønnen fra virksomhed F ikke fremgår af bankkontoudskrifterne, fremsendt til Udlændingestyrelsen. Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at indberetninger uden løntimer ikke kan medregnes som ordinær beskæftigelse.

Skattestyrelsen ændrede ved afgørelsen i marts 2016 ansøgerens lønindberetninger fra virksomhed C for 2013, hvorefter ansøgerens løn blev ændret fra 241.190 kr. til 176.660 kr. samt udbetalte barselsdagpenge på 63.328 kr. skulle tilbagebetales. Skattestyrelsen traf afgørelsen på baggrund af deres kontrol af lønudbetalinger fra virksomhed C, hvor Skattestyrelsen vurderede, at de foretagende lønindberetninger fra virksomheden ikke har været i overensstemmelse med de faktiske forhold. Herudover ændrede Skattestyrelsen ved afgørelsen i april 2016 ansøgerens lønindberetninger fra virksomhed B for 2013, hvorefter ansøgerens løn på 106.750 kr. blev annulleret. Skattestyrelsen traf afgørelsen på baggrund af deres vurdering af, at ansøgerens lønudbetaling har været fiktiv, og at virksomheden ikke har været aktiv siden 2013. Til sidst ændrede Skattestyrelsen ved afgørelsen i september 2016 ansøgerens lønindberetninger fra virksomhed A for 2012, hvorefter ansøgerens løn på 107.150 kr. blev annulleret. Skattestyrelsen traf afgørelsen på baggrund af deres vurdering af, at ansøgerens lønudbetalinger har været fiktive.

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at det ved aktuelt opslag i eIndkomst fremgår, at ansøgerens lønindberetninger for 5 års periode forud for august 2015 er følgende:

2010: fra 1. august til 30. september – 160, 33 timer fra virksomhed G

2011: ingen lønindberetninger

2012: fra august til december – indberetninger uden løntimer fra virksomhed F

2013: februar – 160, 33 timer fra virksomhed H

2014: oktober - 11 timer, november - 11 timer, december - 150 timer fra virksomhed D

2015: januar - indberetninger uden løntimer, februar – 150 timer, marts – 150 timer, april – 150 timer, maj – 150 timer, juni – 150 timer, juli – 102 timer fra virksomhed D

Ansøgeren har således ikke opfyldt kravet om at have været under uddannelse eller i ordinær beskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år for de sidste 5 år forud afgørelsen om tidsubegrænset opholdstilladelse, meddelt i juli 2015.

Det er endvidere indgået i Udlændingenævnets vurdering, at ansøgeren bl.a. har anført, at hun har arbejdet som ufaglært - primært som rengøringsassistent med en timeløn på 130-135 kr. - hos virksomhederne A, B, C, som var ejet af den samme ejer(e), der er blevet tiltalt og dømt for strafbare forhold, og at dette er baggrunden for, at Skattestyrelsen ændrede registreringer, men Skattestyrelsen af uforklarlige årsager nåede frem til, at hendes arbejde ikke var reelt, at hun undrer dig over, at der overhovedet kan være en formodning for, at hun skulle have været involveret i disse lyssky begivenheder, herunder have haft en proforma ansættelse, så hun kunne snyde de offentlige myndigheder, og at det er en arbejdsgivers ansvar at registrere løn ordentligt i indkomst, og ikke medarbejderens, hvorfor det fremstår suspækt, at styrelsen mistænker hende. Udlændingenævnet finder imidlertid ikke, at dette kan føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at Skattestyrelsen er den kompetente myndighed til at træffe afgørelse om annullering og ændring af lønindberetninger, samt at det er ansøgerens eget ansvar at sikre sig, at lønindberetningerne til Skattestyrelsen er korrekte og i overensstemmelse med hendes faktuelle indkomst. Der foreligger endvidere ikke oplysninger om, at ansøgeren skulle have søgt sagen genoptaget hos Skattestyrelsen.

Det er endvidere indgået i Udlændingenævnets vurdering, at ansøgeren har anført i klagen, at under ansættelsesforløbet hos virksomhed C afholdt hun barsel i perioden fra august 2013 til juli 2014, som Udlændingestyrelsen ikke ligestillede med arbejdet, at hun har været fuldt ud berettiget til barselspenge, da hun stadig har haft ansættelse under barslen hos den samme arbejdsgiver, og derfor skal barslen tælle som arbejde, og at hun på nuværende tidspunkt fører en klagesag hos ankenævnet for at få tilbagebetalt barselsydelsen, som hun var berettiget til.

Udlændingenævnet finder, at dette ikke kan føre til en ændret vurdering henset til, at Udbetaling Danmark i november 2015 traf afgørelse om, at alle udbetalte barselsdagpenge i 2013 og i 2014 skal tilbagebetales, fordi de var udbetalt uden ansøgeren havde ret til dem, idet hun ikke var i et reelt ansættelsesforhold. Det fremgår ved aktuelt opslag i eIndkomst, at ansøgerens barselsdagpenge på 43.538,01 kr. i december 2013 og på 108.616 kr. i juli 2014 blev slettet.

Det er til støtte for klagen anført, at Københavns Vestegns Politis afdeling for specielle sager (en særligt specialiseret efterforskningsmyndighed) har undersøgt ansøgerens eventuelle deltagelse i de ulovlige

forhold og er nået frem til, at der ikke var noget at forfølge, hvorfor sigtelserne blev droppet, og at både Skattestyrelsen og Udlændingestyrelsen er rent administrative enheder, som har begrænsninger i at efterforske sager. Udlændingenævnet finder imidlertid, at dette ikke kan føre til et andet resultat.

Det forhold, at ansøgeren til klagen har oplyst, at Udlændingestyrelsen har lagt et strafbart forhold til grund for deres afgørelse, herunder opgivelse af falske oplysninger til en offentlig myndighed, uden at ansøgeren er blevet dømt for dette, og at afgørelsen er særlig grov, idet der ingen dokumentation foreligger, som understøtter dette strafbare forhold, at Udlændingestyrelsen administrativt har besluttet, at hun har gjort sig skyldig i et strafbart forhold, hvilket har ført til fortabelse af hendes retsstilling, at Udlændingestyrelsens afgørelse er i strid med FN's Menneskerettighedskonvention art. 10, gengivet i EMRK art. 6, idet anklagemyndigheden allerede har afvist at forelægge sagen for domstolene, da det var meningsforladt, og at Udlændingestyrelsen ikke har jurisdiktion til at dømme folk, ligesom at styrelsen ikke giver adgang til at tilsidesætte international lovgivning, herunder grundlæggende menneskerettigheder, kan heller ikke føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet skal i den forbindelse henvise til, at Københavns Vestegns Politi i marts 2019 opgav sigtelsen mod ansøgeren for overtrædelse af straffelovens § 289 a over for Udbetaling Danmark og over for arbejdsløshedskassen, at politiet ikke havde sigtet ansøgeren for fiktive lønindberetninger, fordi det er Skattestyrelsen, som er den kompetente myndighed til at træffe afgørelse om annullering, ændring af lønindberetninger samt kontrollere virksomheder med henblik på undersøge fiktive lønindberetninger, og at Udlændingestyrelsen har truffet sin afgørelse på baggrund af Skattestyrelsens annullering og ændring af de indberettede oplysninger fra ansøgerens arbejdsgivere.

Udlændingenævnet finder således, at Udlændingestyrelsens afgørelse ikke er i strid med FN's Menneskerettighedskonvention art. 10, gengivet i EMRK art. 6, hvorefter det fremgår, at enhver, der anklages for en lovovertrædelse, har ret til retfærdig rettergang, idet Udlændingestyrelsens afgørelse er en administrativ afgørelse, truffet på baggrund af Skattestyrelsens kontrolarbejde, og derfor kan afgørelsen ikke betragtes som en dom, som falder under EMRK art. 6. Det følger af udlændingelovens § 46, stk. 1, at Udlændingestyrelsen bl.a. har kompetencen til at tage stilling til, hvorvidt udlændingens tidsubegrænsede opholdstilladelse, som var opnået ved svig, skal inddrages. Derudover har ansøgeren haft mulighed at klage over Skattestyrelsens afgørelser, ligesom at komme med dokumentation og oplysninger til Udlændingestyrelsen.

Endvidere kan det ikke føre til en ændret vurdering, at ansøgeren i klagen har oplyst, at dokumentationen i form af bankudskrifter for perioden fra juni 2012 til 2015 viser, at hun har modtaget løn for sit arbejde hos virksomhederne, og at betalingerne svarer til fuldtidsarbejde.

Udlændingenævnet har herved ved afgørelsen lagt vægt på, at ansøgeren har afgivet divergerende dokumentation om lønindbetalinger i form af lønsedler, fremsendt i juli 2020 til Udlændingenævnet, bankudskrifter, fremsendt i februar 2020 til Udlændingestyrelsen, sammenlignet med hendes oplysninger om beskæftigelse, afgivet i ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Udlændingenævnet har noteret sig, at ifølge oplysningerne fra CVR-registreret fungerede ansøgeren som virksomhedens D direktion i perioden september 2011 til februar 2012, og igen fra november 2012 til november 2015, uden at ansøgeren oplyste om dette forhold til Udlændingestyrelsen, men kun oplyste om ansættelsen som servicekoordinator hos virksomheden.

Udlændingenævnet har bemærket, at ansøgeren først fremsendte kopi af sine lønsedler i forbindelse med klagen, og ikke til Udlændingestyrelsen.

Udlændingenævnet finder det således ikke dokumenteret, at ansøgeren havde været i ordinær beskæftigelse i mindst 3 år for de sidste 5 år forud for afgørelsen, således at denne betingelse for ansøgerens tidsubegrænsede opholdstilladelse ikke var opfyldt, når lønindberetningerne fra virksomhed C for 2013, fra virksomhed B for 2013 og fra virksomhed A for 2012 ikke længere kan lægges til grund på baggrund af Skattestyrelsens annullering og ændring af de indberettede oplysninger fra ansøgerens arbejdsgivere.

Det kan ikke føre til en ændret vurdering, at ansøgeren har i klagen har oplyst, at hun skal starte forfra med at optjene tidsubegrænset ophold i landet, ligesom eventuelt statsborgerskab, og at hun tidligst vil kunne få statsborgerskab 9 år fra nu, altså 18 år efter hun kom til landet, hvilket undergraver Danmarks demokrati, og i øvrigt er i strid med international lov, der tilsiger, at man skal kunne opnå statsborgerskab, efter man har boet i et land i maksimalt 10 år.

Udlændingenævnet henviser herved til, at alle udlændinge i Danmark skal overholde reglerne i udlændingeloven, ligesom det er udlændingens eget ansvar at fremlægge den nødvendige dokumentation til brug for sager hos udlændingemyndighederne, ligesom Danmarks nationale lovgivning gælder for udenlandske statsborgere, som kun kan få dansk statsborgerskab ved lov, og at det normalt er en betingelse for at få dansk statsborgerskab, at man har haft 9 års uafbrudt ophold i Danmark. Dette fremgår af § 7, stk. 1 i cirkulæreskrivelse nr. 9461 af 17. juni 2021 om naturalisation. Udlændingenævnet skal yderligere henvise til, at udenlandske statsborgere ikke automatisk kan få dansk statsborgerskab, efter de har boet i landet i 10 år.

Udlændingenævnet finder, at der ikke foreligger sådanne omstændigheder, at inddragelsen må antages at virke særligt belastende for ansøgeren, jf. udlændingelovens § 19 a, stk. 2, nr. 1, og § 26, stk. 1.

Udlændingenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at ansøgeren i maj 2020 blev meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, gældende til maj 2024. ”

ERH/2023/26